

Hakikî ve fitrî rızık veriliyorsa "Sû-i itiyattan ve terk-i âdetten neş'et eden bir hastalıktan vefat ederler." hükmünün olmaması gerekmez mi?

"Biri: yaşamak için hakikî ve fitrî rızıktır ki, taahhüd-ü Rabbânîaltındadır. Hattâ o kadar muntazamdır ki, bedende, yağ ve saire suretinde iddihar olunan fitrî rızık, hiç olmazsa yirmi günden ziyade bir şey yemeden yaşatır, hayatını idame eder. Demek yirmi otuz günden evvel ve bedende müddehar olan fitrî rızık bitmeden, zâhiren açlıktan vefat edenler rıziksızlıktan değil, belki sû-i itiyattan ve terk-i âdetten neş'et eden bir hastalıktan vefat ederler."(1)

Burada ifade edilen fitri rızık, meyve sebze anlamında değil, insanın açlığa dayanma gücü ile ilgilidir. Yani insanın bedeni çok aşırı yemeyi kendine adet edinmemiş ise, seksen güne kadar açlığa dayanabiliyor. Ama insan suistimal ederek, bedeni çok yemeye alıştırmış ise, beden beş on gün içinde ölüyor. Burada suç insanın kötü alışkanlıklarındadır.

Nasıl elektronik eşyaların fabrika ayarları varsa, insan fitratının da ilahi ayarları ve programları vardır. Elektronik cihazların en ideal ayarları fabrika ayarları ise, insan fitratının da en ideal ayarları ve programları ilahi ayarlardır. İnsan kötü iradesi ile bu ilahi ayarları ve programları bozup değiştirirse, fitratın orijinalliği gider; birçok özellik çalışmaz ve işlemez bir hale gelir, ondan sonra da kötü ve yanlış neticelere gider.

Mesela, insan midesinin ilahi ayar ve programı kırk gün aç kalmaya dayanaklı ve müsaittir. Ama insan çok yeme alışkanlığı ile bu ayarı bozup on veya on beş güne düşürse, sonra da yirmi gün aç kalsa ölmeye mahkumdur. Bu ölmeye sorumlu Allah değil, fabrika ayarları hükmünde olan ilahi ayar ve programları ile oynayan insanın kötü iradesidir.

Özetle, buradaki "**fitri**" ifadesi insan bedenindeki depolanmış ihtiyat yağlarına kinayedir. Bu yağlar, insan rızık bulamadığı zaman devreye girip insanın yaşamasına imkân sağlıyor.

(1) bk. [Sualar, Yedinci Sua.](#)